

ΟΙ ΠΕΡΣΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΤΟ 545 π.Χ.

Οι Πέρσες κατέκτησαν την Κύπρο το 545 π.χ. Επί περσικής κυριαρχίας, όπως και επί της αιγυπτιακής, οι Κύπριοι βασιλιάδες έχασαν την αυτονομία τους, αλλά διατήρησαν τα βασίλειά τους με την καταβολή φόρου υποτέλειας.

Το 499 όταν κηρύχθηκε η Ιωνική επανάσταση, οι περισσότερες κυπριακές πόλεις ξεσηκώθηκαν εναντίον της περσικής κυριαρχίας, με επικεφαλής τον Ονήσιλο, αδελφό του βασιλιά της Σαλαμίνας Γόργου.

Ο Ονήσιλος κατάφερε να εκθρονίσει τον αδελφό του, όταν ο τελευταίος αρνήθηκε να πάρει μέρος στην επανάσταση.

Τότε οι Πέρσες αποβίβασαν στρατεύματα στην Κύπρο και μετά από σκληρό αγώνα κατάφεραν να αποκαταστήσουν την κυριαρχία τους.

Στη διάρκεια της επανάστασης αυτής, έγινε μάχη στην πεδιάδα της Σαλαμίνας, η οποία έκλινε με το μέρος των Ελλήνων, αλλά κατέληξε σε νίκη των Περσών, αφού προηγουμένως ο βασιλιάς του Κουρίου Στασίνορος προσχώρησε στους Πέρσες. Στη διάρκεια της μάχης αυτής σκοτώθηκαν ο Ονήσιλος και ο Αριστόκυπρος, βασιλιάς των Σόλων. Ακολούθησε σκληρή πολιορκία των Σόλων, που κράτησε πέντε μήνες και της Παλαίπαφου.

Μετά την ήττα τους οι κυπριακές πόλεις τιμωρήθηκαν σκληρά από τους Πέρσες και περισσότερο απ' όλες οι Σόλοι.

Οι Πέρσες τοποθέτησαν ως βασιλιάδες δικούς τους ανθρώπους. Ακόμα βελτίωσαν τη θέση των Φοινίκων του νησιού για να είναι πιστοί σύμμαχοι στην καταδυνάστευση των Κυπρίων (Επίσημες πληροφορίες).

ΣΑΛΑΜΙΝΑ: Σκληρή μάχη έδωσε ο Ονήσιλλος εναντίον των Περσών στην ευρύτερη πεδιάδα της πόλης, αλλά ηττήθηκε. (Φωτογραφία Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών)

**ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ
ΕΝ ΠΑΛΑΙΠΑΦΩ (ΚΟΥΚΛΙΟΙΣ)**

Θά ἐνθυμῶνται ἴσως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται μικρὰν πραγματείαν ἡμῶν δημοσιευθεῖσαν πέρυσι ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἐφημερίδος ταύτης περὶ ἀποσπάσματος Φοινικικῆς ἐπιγραφῆς τῆς Ἀφροδίτῃ Παφίᾳ ἀφιερωμένης, εὐρεθείσης παρὰ τοῦ κ. χ' Δημήτριου Ζαφροῦ Μουκιάρου τῶν Κουκλίων, καὶ ὑπ' αὐτοῦ εὐγενῶς τῷ Κυπριακῷ Μουσείῳ παραχωρηθείσης, τηροσημαντοῦ ὅμως ἀπόκρυφον τὸν τόπον τῆς εὐρέσεως. Ὅτε ἐργάσαμεν τὴν εἰρημένην πραγματείαν ἐγνωρίζομεν τοῦτο μόνον ὅτι αὐτὴ ἠέρεθη πλησίον ἀρχαίας τινὸς ἐκκλησίας, ἥτις ὅμως ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῆ ὡς ἡ ἀνατολικῶς τοῦ γενομένου μεγάλου ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης κεκμένη.

Διαφλεγόμενοι ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἐπιγραφῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔργῳ μετεχειρίσθημεν τὸ μέσον φίλων ἡμῶν ὅπως πείσῃσι τὸν κ. χ' Δημήτριον νὰ δηλώσῃ τὴν ἀκριβῆ θέσιν ἐν ἣ ὅπως εὔρε το μνημείονον ἐνεπίγραφου θεοῦ, ἀλλὰ πάντοτε ἀνεπιτυχῶς. Δὲν ἀπεθαροῦνθημεν ὅμως καὶ κατὰ τὸν παρελθόντι Ἀπριλίον ἐργάσαμεν τῷ ἀδελφῷ ἡμῶν κ. Εὐάγγελῳ Κ. Περισιάνῃ, Κυπριολογικῷ ἐν Πάφῳ

ὠταλλήν, ὅπως πλησιάζῃ τὸν φίλον κ. χ' Δημήτριον καὶ ποιήσῃται τὴν τελευταίαν ἀπόπειραν ἀποσπάσεως τοῦ μνημείου. Εὐτυχῶς ἡ τελευταία αὕτη ἀπόπειρα ἐπέτυχεν, εὐρωσθηθέντος τοῦ εἰρημένου κυρίου νὰ ὑποδείξῃ ἐν τῷ τόπῳ τῶ ἀδελφοῦ μας τὴν ἀκριβῆ θέσιν ἐν ἣ ὅπως εὔρε ἀπὸ διετίας τὴν Φοινικικὴν ἐπιγραφὴν. Καὶ τὸν εὐμετα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ δηλώσῃμεν ἀνά τὸν ἀρχαιολογικὸν κόσμον ὅτι ἡ θέσις οὗτη κεταὶ μικρὸν βορρῆος τῶν Κουκλίων ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Ἑλλῆνος πλησίον τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας Ἁγίας Φανερωμένης ἐνθα κατὰ σωζομένην εἰσὶ παρὰ τοῖς Κουκλιώταις παραδοσιν, ὑπέσχετο βωμὸς τῶν ἀρχαίων ἥτις ἐπικυροῦται ὑπ' αὐτῶν τῶν γενομένων.

Εἰδηση ἀπο τὴν ἐφημερίδα ΦΩΝΗ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ (12 /25 Ιουνίου 910)